

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/42/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313209327
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8313209327.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu CEZO spol. s.r.o., so sídlom Mierová 1973/79, 066 01 Humenné, IČO: 36757535, zastúpeného JUDr. Františkom Svatuškom, advokátom so sídlom Námestie slobody 25, 066 01 Humenné proti žalovanému S. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, XXX XX U. a za účasti vedľajších účastníkov na strane žalovaného 1/ O.. R. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, XXX XX U. a 2/ M. D., nar. XX.XX.XXXX. bytom A. XXX, XXX XX U., všetci zastúpení JUDr. Slavomírom Hrubíšakom, advokátom so sídlom Pugačovova 1, 066 01 Humenné, o zaplatenie 2.209,96 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 15C/37/2013 - 373 zo dňa 13.12.2018 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku I. o zamietnutí žaloby, o zaplatenie sumy 1.432,68 Eur, vo výroku III. ktorým súd žalovanému priznal vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30 % s tým, že o výške nároku bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a vo výroku IV., ktorým súd 1. inštancie zaviazal žalobcu k povinnosti nahradiť Slovenskej republiky trovy štátu o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

P r i z n á v a žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd 1. inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalobu o zaplatenie sumy 1.432,68 Eur s príslušenstvom zamietol. II. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 777,28 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 777,28 Eur od 10.08.2011 do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. III. Žalovanému priznal vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30 % s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. IV. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť Slovenskej republike trovy štátu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie ustanovením § 365, § 369 ods. 1, § 536 ods. 1, 2, 3, § 546 ods. 1, § 548 a § 554 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 10 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že po vykonanom dokazovaní a po právnom zhodnotení dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len čiastočne. Medzi stranami sporu bola nepochybne písomne uzatvorená zmluva o dielo v zmysle ust. § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorej

sa žalobca ako zhotoviteľ zaviazal vykonať pre žalovaného ako objednávateľa práce spočívajúce v zrealizovaní plynovodu pre rodinné domy v dĺžke 160 m vrátane domových prípojk a v zrealizovaní vodovodu pre rodinné domy v dĺžke 181 m vrátane domových prípojk v obci A.. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca predmetné práce pre žalovaného zrealizoval, túto skutočnosť zmluvné strany v konaní potvrdili a svedčí o tom aj skutočnosť, že žalovaný vykonal v prospech žalobcu čiastočnú úhradu dohodnutej ceny. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že žalovaný vykonané dielo prevzal, pričom ho žiadnym spôsobom nereklamoval. Sporným bol rozsah žalobcom skutočne zrealizovaných prác a správnosť ich vyúčtovania. Za účelom správnosti a oprávnenosti vyúčtovania bolo vo veci nariadené znalecké dokazovanie, z ktorého vyplynulo, že žalobca si vyúčtoval oproti skutočne zrealizovaným prácam sumu 1.582,65 Eur (t. j. 47,41 Eur + 1.535,24 Eur) a oproti skutočne zrealizovaným prácam si vyúčtoval o 2 359,63 Eur menej. Súd potom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 777,28 Eur, t. j. rozdiel medzi skutočnou cenou žalobcom zrealizovaných prác a žalobcom vykonaných nevyúčtovaných prác (2.359,93 Eur - 1.582,65 Eur) a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 777,28 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu aj s príslušenstvom zamietol.

4. Žalobca si podanou žalobou uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 9,50 % ročne z dlžnej sumy a súd mu úroky z omeškania v tejto výške priznal, pretože takáto výška úrokov z omeškania je v súlade s ust. § 369 ods.2 Obchodného zákonníka a ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka s tým, že takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania s plnením peňažného záväzku a je priznaný dňom nasledujúcim po dni splatnosti faktúr, ktorých zaplatenie bolo predmetom tohto konania.

5. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie právne ustanovením § 252, § 255, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.). V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 2.209,96 Eur s príslušenstvom. Súd žalobe čo do sumy 777,28 Eur s príslušenstvom vyhovel a žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 35 % a úspech žalovaného predstavuje 65 %. Vzhľadom na pomer úspechu v konaní preto úspešnému žalovanému patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30 % (65 % - 35 %), ktoré súd žalovanému vo vzťahu k žalobcovi priznal s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

6. Výrok o povinnosti žalobcu nahradiť Slovenskej republike trovy štátu odôvodnil súd prvej inštancie tak, že v súvislosti s konaním vo veci nariadil znalecké dokazovanie, náklady ktorého boli čiastočne hradené z prostriedkov štátu, preto v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami súd o týchto trovách štátu, ktoré v konaní znášal, zaviazal na ich úhradu menej úspešného žalobcu s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

7. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca, a to proti výroku I., III. a IV. rozsudku. Právne odôvodnil svoje odvolanie ustanovením § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ C.s.p.. Zotrvál na svojich písomných vyjadreniach uvedených v žalobe. Uviedol, že zmluva o dielo spĺňala všetky náležitosti pre jej platnosť uvedené v ustanoveniach § 536 a nasledujúcich Obchodného zákonníka. V zmluve boli presne špecifikované zmluvné strany ako zhotoviteľ diela - žalobca, objednávateľ diela - žalovaný bol konkretizovaný obsah a rozsah diela a zároveň bola dohodnutá aj cena za vykonané dielo. Čo sa týka realizácie plynovej prípojky práce boli zhotoviteľom v celom rozsahu vykonané včas a riadne. O tejto skutočnosti svedčí aj prevzatie diela bez výhrad objednávateľom, ktorý podpísal odovzdanie diela na dokumente. Súpis prác a dodávok zo dňa 28.03.2011, ktorého súčasťou je aj faktúra za realizáciu prác na plynovej prípojke v sume 8.529,52 Eur. Túto žalovaný zaplatil v celom rozsahu. Tieto fakturované práce nezahŕňali v danom štádiu realizácie ostrého prepoja, ktorý sa v súlade s pokynmi SPP, a.s. môže vykonať až po kolaudácii diela. Skutočnosť, že ostrý prepoj do dňa 28.03.2011 nebol urobený ani vyfakturovaný nakoľko to nebolo podľa platných predpisov možné svedčí položka č. 27 súpisu prác a dodávok, kde je ako fakturovaná suma uvedená 0,-. Žalobca si nefakturoval ani práce vykonané navyše, napríklad práce so zmrznutou zeminou, použitie mechanizmov navyše, väčšie dimenzie chráničiek než boli naprojektované, dokonca neúčtoval ani plynové prípojky, ktoré urobil navyše. Účtoval iba práca a dodávky uvedené v pôvodnej projektovej dokumentácii. Podľa projektovej a rozpočtovej dokumentácie však v rozsahu prác bol zahrnutý aj ostrý prepoj, ktorý žalobca riadne a včas realizoval po kolaudácii diela v súčinnosti s SPP, a.s. a následne tieto práce a použitý materiál vyfakturoval faktúrou č. 262011 zo dňa 26.07.2011 na celkovú sumu 1.000,- Eur bez DPH, čím celková suma za realizáciu plynovodu predstavovala 9.529,52 Eur. Prevzatie diela potvrdil žalovaný svojim podpisom na súpise

prác a dodávok zo dňa 26.7.2011, ktorého súčasťou je aj Faktúra č. 2062011. Vykonaním týchto prác bola realizácia plynovodu kompletná vykonávaná riadne v súlade s projektovou a rozpočtovou dokumentáciou a účtovne uzavretá. Túto Faktúru č. 262011 však žalovaný žalobcovi nezaplatil a to ani čiastočne. Žalovaný nikdy počas realizácií diela, ani po jeho vykonaní a riadnom prevzatí nenamietal rozsah alebo kvalitu vykonania diela, ani počas samotnej realizácie diela do stavebného denníka, ktorý bol denne na stavbe (zápisy robili pracovníci SPP), žalovaný ako objednávateľ neurobil žiadne zápisy s výhradou. Po svojom vyjadrení zo dňa 15.10.2013 však žalovaný uvádza, že práce neboli vykonané v dohodnutom rozsahu a že došlo k rozdielu medzi skutočnými výkonmi a fakturáciou zo strany žalobcu. Tieto tvrdenia žalovaného nie sú pravdivé, o čom svedčia vyššie uvedené dôkazy. Tieto tvrdenia žalovaného považuje žalobca, viac ako 2 roky po realizácii a prevzatí diela za tendebné a vyslovene účelové urobené s cieľom minimalizácie záväzku voči žalobcovi, pretože žalobca sa denne na stavbe nachádzal a túto kontroloval. Čo sa týka realizácie prác na rozvode vody táto stavba bola realizovaná v súbehu s výstavbou plynovodu v zmysle platných právnych a technických noriem, ktoré takúto realizáciu stavby dovoľujú. Práve z toho dôvodu zhotoviteľ mohol pre výstavbu oboch diel poskytnúť podstatne nižšiu cenu ako bola cena predpokladá v projektovej dokumentácii, čo znamená, že žalovanému ušetril nemalé finančné prostriedky odhadom až polovicu z rozpočtovej a predpokladanej sumy. Práce boli zhotoviteľom takisto v celom rozsahu vykonané včas a riadne. O tejto skutočnosti svedčí aj prevzatie diela bez výhrad objednávateľom a budúcim prevádzkovateľom VVS, a.s. - závod Humenné. Dielo bolo žalobcom vyfakturované žalovanému faktúrou č. 052011 v celkovej sume 10.018,61 Eur bez DPH, ktorú žalovaný zaplatil v celom rozsahu formou zálohovej platby a doplatku na konečnú sumu. Po zrealizovaní vodovodu pri kolaudácii, ktorej sa zúčastnil žalovaný správca siete VVS, a.s. Humenné požadoval od žalovaného dodatočne zrealizovať na vodovode vodomernú šachtu s kompletným výstrojom aj napriek tomu, že nebola pôvodne naprojektovaná. Projektovú dokumentáciu si dal zhotoviť žalovaný a to nie u žalobcu. Žalovaný požiadal žalobcu o súčinnosť na vyriešenie vzniknutej situácie čomu žalobca vyhovel a preto sa ústne dohodli priamo na tvare miesta, akým spôsobom sa táto vodomerná šachta zrealizuje. Žalobca navrhol realizovať meranie vodomernej šachty s tým, že jeden z požadovaných uzáverov umiestni ako zemnú súpravu pred šachtu, s čím zástupcovia VVS, a.s. súhlasili a na znak toho meracie zariadenie - vodomerné do tejto šachty umiestnili. Týmto postupom bolo umožnené odoberať vodu pre všetky zúčastnené domácnosti. Žalobca navrhol žalovanému cenu za vodomernú šachtu a jej vybavením v hodnote 841,63 Eur bez DPH s čím žalovaný súhlasil. Zároveň žalovaný súhlasil, že predmetné práce požadované VVS, a.s. Humenné budú zrealizované a vyfakturované nad rámec projektovej a rozpočtovej dokumentácie. Práce boli žalobcom skutočne bezodkladne zrealizované, pričom žalovaný dielo bez výhrad prevzal a na dôkaz toho poslal súpis prác a dodávok zo dňa 26.7.2011, ktorého súčasťou bola aj Faktúra č. 27201 na sumu 841,63 Eur bez DPH, ktorú však žalovaný ani čiastočne neuhradil. Vo svojom vyjadrení zo dňa 15.10.2013 žalovaný namieta rozsah vykonaných prác ako aj položku č. 21 súpisu prác a dodávok, keďže podľa neho žalobca použil 14,5 metra bezšikovej plastovej rúry, pričom fakturovaná bola oceľová rúrka. V skutočnosti žalobca použil aj vyfakturoval plastovú rúru D76 s hrúbkou 5,0 mm. Aj napriek tomu, že žalobca v skutočnosti použil dimenziu väčšiu ako bola projektovaná, rozdiel ceny si neúčtoval. Pre úplnosť uviedol, že vo všeobecne zaužívanej terminológii sa pre označenie plastových rúrok používa symbol „D“, kým pre oceľové rúrky označenie „DN“. Súpise prác a dodávok na ktorý nadväzuje faktúra je jednoznačne uvedená plastová rúrka s označením „DU“, takto bola dodaná aj vyfakturovaná, preto znenie uvádzané ako posledné vo vyjadrení žalovaného zo dňa 15.10.2013 považuje žalobca za bezpredmetné. Žalovaný si voči žalobcovi uplatňuje sumu vo výške 1.092,96 Eur na zápočet na pohľadávku žalobcu z titulu rozdielov medzi skutočne vykonanými výkonmi a výkonmi vyfakturovanými žalobcom. Žalobca takýto nárok žalovaného neuznáva, nakoľko tvrdenia žalovaného o rozdieloch sa nezakladajú na pravde. Aj tvrdenia žalovaného uvedené v podaní zo dňa 05.03.2014 sú vyslovene účelové, nakoľko je nevyhnutné vziať do úvahy, že realizácia oboch diel, t.j. vodovodu a plynovodu bola žalobcom ako zhotoviteľom v celom rozsahu vykonaná včas a riadne. Žalovaný nikdy počas realizácie diela ani po jeho vykonaní a riadnom prevzatí žalovaný nenamietal rozsah a kvalitu vykonaného diela. Nárok žalobcu na zaplatenie sumy nárokovanej žalobou je nesporný. Žalovaný nikdy nespochybnil faktúry ani práce ktorých vykonanie bolo podkladom pre ich vystavenie. Navyše podľa názoru žalobcu je nevyhnutné prihliadnuť aj na to, že aj keď sa jedná o obranu (kompenzačnú námietku) žalovaného i uplatnenie v súdnom konaní by malo spĺňať všetky zákonné požiadavky pre návrh na začatie konania. Pričom v tomto prípade nie je vzájomný dôvod/titul, z akého sa žalovaný domáha svojho nároku. Samotná zmluva o dielo bola dohodnutá ako fixná cena za dielo. Poukázal na použitie hydraulického kladiva, ktoré bolo použité pri zhotovení tohto diela. Fixná cena za dielo znamená dohodu o konkrétnej sume a v rámci tejto dohody sa niektoré položky buď nezaúčtujú, ale zohľadnia sa pri iných položkách, pričom však zostáva zachovaná fixná cena za dielo, čo je daný

prípado. Procesná obrana žalovaného bola založená na rozpoložkovaní toho, čo nebolo zrealizované. Zároveň sa potvrdilo, že boli vykonané veci, ktoré neboli fakturované práve v duchu fixnej ceny za dielo. Žalobca preukázal, ktoré práce boli vykonané a neboli fakturované, čo vyplýva aj zo záveru prvého znaleckého posudku, ako aj zo záveru k dodatku znaleckého posudku. Na druhej strane žalovaný tvrdil, že žalobca nemá právo preukazovať veci navyše, ktoré neboli fakturované, lebo išlo o fixnú cenu za dielo. Pokiaľ bolo pripustené zo strany súdu dokazovanie reálne vykonaných prác, reálnej fakturácie, musí byť teda zohľadnené aj to, ktoré práce boli urobené navyše, ktoré neboli fakturované práve z dôvodu, že išlo o fixnú cenu za dielo. Čo sa týka použitia hydraulického kladiva má žalobca za to, že obrana žalovaného, že tieto práce neboli vykonané nestačí, ak bol zo strany žalobcu predložený dôkaz, a to stavebný denník, ktorý bol vyhotovovaný v dvoch vyhotoveniach. Teda ak bol na stavbe, zhotoviteľ ho musel viesť, a objednávateľ mal právo ho kontrolovať. Stavebný denník bol súčasťou odovzdávacieho protokolu a jasne vyplýva z toho, že hydraulické kladivo bolo použité pri realizácii diela. Čo sa týka tvrdení, že kanalizačná prípojka pre pána R. nebola robená zo strany žalobcu ide o tvrdenie, ktoré nebolo žiadnym spôsobom preukázané. Napriek tomu zo strany žalobcu bol predložený rozpočet. Je nepochybné, že táto kanalizačná prípojka existuje. Žalovaný nerozporoval, že zhotoviteľom diela je žalobca a preto má žalobca za to, že len tvrdenie, že kanalizačnú prípojku robila obec a potom si ju dokončil žalovaný svojpomocne v danom prípade neobstojí. Pri fakturácii boli uvedené niektoré položky, ktoré boli mylne vypočítané, čo znalkyňa správne vyhodnotila v prospech žalovaných, ale je nutné uviesť, že boli vykonané aj práce, ktoré neboli fakturované práve v duchu, čo sa týka fixnej ceny za dielo napríklad faktúra, ktorou bola vyúčtovaná žalobcovi od SSP Plynárne vo výške 374,- Eur, použitie hydraulického kladivo, prípojka pre žalovaného. Ide o všetko práce navyše, ktorá fakturované neboli a svedčia v prospech žalobcu. Žalobca uniesol dôkazné bremeno v tom, že faktúry ktoré sú predmetom tohto konania boli odsúhlasené a na základe požiadavky žalovaného za to patrí žalobcovi cena za dielo, ktorú žalobca vyfakturoval. Preto na podanej žalobe v celom rozsahu trvá. Pretože ak by došlo k zohľadneniu znaleckého posudku aj dodatku, ak by sa jednotlivito analyzovali jednotlivé položky došlo by sa k záver, že ak by podľa rozsahu a fakturácie bola žalovaná suma, ktorú by požadoval žalobca voči žalovanému, táto by bola ešte vyššia. Preto navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutej časti a to tak, že žalobe v napadnutej časti vyhovie alebo alternatívne ho zrušil a vec vrátil súdu 1. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Vyjadrenie zo strany žalovaného ani zo strany vedľajších účastníkov na strane žalovaného k odvolaniu žalobcu zaslané nebolo.

9. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 379 a nasledujúcich C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 385 C.s.p. a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 22.05.2020 a zistil, že odvolanie žalobcu v napadnutej časti nie je dôvodné.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nie len vymedzuje to, ohľadne akých výrokov rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

11. Žalovaný v odvolaní tvrdí, že na základe vykonaných dôkazov súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. K tomu odvolací súd uvádza, že vykonané dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivito a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Hodnotenie dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku. Voľné hodnotenie dôkazov súdom prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Zároveň žalovaný v odvolaní tvrdí, že rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery, aplikuje konkrétnu právu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav.

12. Odvolací súd má po oboznámení sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a zistil, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci, v napadnutej časti, t.j. okrem výroku II., ktorým žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 777,28 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy

777,28 Eur od 10.08.2011 do zaplatení, a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, ktorý odvolaním napadnutý nebol, správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, a prejednávanej veci v napadnutej časti aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozsudku jednoznačne vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu 1. inštancie pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie tak, ako to má na mysli ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p.

13. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca ako zhotoviteľ so žalovaným ako objednávateľom dňa 18.02.2011 uzavrel Zmluvu o dielo č. 1/2011. Zmluvné strany sa dohodli, že táto zmluva bude uzavretá v zmysle ustanovenia § 536 a nasledujúcich Obchodného zákonníka. Táto skutočnosť tak, ako to uviedol súd prvej inštancie v bode 7 odôvodnenia medzi stranami nebola sporná a v konaní bola preukázaná. V zmysle článku IV. Druh a rozsah predmetu obstarávania sa žalobca ako zhotoviteľ zaviazal za podmienok uvedených v zmluve zrealizovať pre žalovaného Plynovod pre RD v dĺžke 160 m vrátane domových prípojok v súlade s cenovou ponukou ako aj vodovod pre RD v dĺžke 181 m vrátane domových prípojok v súlade s cenovou ponukou.

14. Za realizáciu diela sa žalovaný v zmluve zaviazal zaplatiť žalobcovi za dodávku stavebno-montážnych prác za plynovod cenu 9.160,- Eur a za vodovod cenu vo výške 8.450,- Eur, t.j. spolu 17.610,- Eur bez DPH a 21.132,- Eur s DPH.

15. Faktúrou č. 042011 zo dňa 28.03.2011 splatnou dňa 04.04.2011 žalobca vyúčtoval žalovanému v zmysle Zmluvy o dielo č. 1/2011 a priloženého súpisu prác práce na plynovej prípojke A. v mesiaci marec v cene 8.529.52 Eur s DPH.

16. Žalobca vo svojej žalobe uviedol, že v čase vystavenia faktúry č. 042011 zo dňa 28.03.2011 za práce na plynovode nebolo možné vykonať ostrý prepój plynovodu, nakoľko tento sa realizuje v zmysle pokynov správcu siete SPP a.s. až po úplnej kolaudácii diela. Túto časť realizovaných prác, ktoré podľa tvrdenia žalobcu boli súčasťou zmluvy, avšak nebolo možné ich vyúčtovať pred kolaudáciou plynovodu, vyúčtoval žalobca žalovanému faktúrou č. 262011 zo dňa 26.07.2011 splatnou dňa 09.8.2011 v sume 1.200,- Eur (č. 1. 14). Faktúrou č. 272011 zo dňa 26.07.2011 splatnou dňa 09.08.2011 v sume 1.009,96 Eur vyúčtoval žalobca žalovanému realizáciu vodomernej šachty s kompletným výstrojom, ktorú požadovala realizovať Východoslovenská vodárenská spoločnosť a.s., ako správca siete.

17. Tak ako správne zistil súd prvej inštancie skutočnosť, že týmito faktúrami vyúčtované práce boli žalobcom realizované nebola medzi stranami sporu sporná, sporný bol však rozsah žalobcom v prospech žalovaného vykonaných prác a výška ich vyúčtovania, resp. nevyúčtovania žalobcom.

18. Podaním doručeným súdu dňa 11.10.2013 žalovaný oznámil, že listom zo dňa 11.10.2013 adresovaným žalobcovi jednostranne započítal svoju pohľadávku vo výške 1.992,96 Eur, ktorú má voči žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia voči žalobcom uplatnenej pohľadávke 2.209,96 Eur. V zápočtovom liste sú rozpísané jednotlivé položky, ktoré žalobca fakturoval a v skutočnosti nevykonal alebo nedodal materiál. Skutočná dĺžka pretláčania je iba 7 m a nie 14,5 m ako to fakturoval žalobca. Skutočná dĺžka chráničky je iba 8.5 m a nie 14,5 m ako to fakturoval žalobca. Zároveň žalobca nedodal 1 ks ventil uvedený pod pol. 53 a 2 ks prírubový spoj D90 D+M, pol. 78. oboje uvedené v súpise prác a dodávok k Faktúre č. 272011 z 26.7.2011. Žalobca dodal namiesto oceľovej chráničky DN 100 chráničku plastovú. Keďže žalovaný nevedel stanoviť cenový rozdiel medzi nimi, žiada, aby tento predložil žalobca s tým, že následne si žalovaný aj túto čiastku započíta.

19. Dňa 12.06.2014 predložil žalovaný znalecký posudok č. 48/2014 znalca O.. D. G. znalca z odboru stavebníctva, odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností, odhad stavebných prác. Úlohou znalca bolo zistiť skutočne zrealizované stavebné práce na plynovode a vodovode a rozdiel oproti žalobcom fakturovanej sume predstavuje sumu 1.558,52 Eur.

20. Súd prvej inštancie nariadil znalecké dokazovanie znalkyňou z odboru stavebníctvo odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností, odhad hodnoty stavebných prác a vypracovaním znaleckého posudku poveril znalkyňou O.. Q. E.. Táto v Znaleckom posudku č. 73/2014 zo dňa

14.01.2015 vyčíslila rozdiel medzi skutočnými a fakturovanými nákladmi za práce realizované žalobcom na základe zmluvy o dielo zo dňa 18.01.2011 a to tak, že žalobca vykonal na plynovode oproti fakturovaným prácam vo výške 9.729,52 Eur s DPH, práce v rozsahu 9.682,11 Eur s DPH. Teda rozdiel v neprospech žalovaného vo výške 47,41 Eur a na vodovode oproti fakturovaným prácam vo výške 13.032,29 Eur s DPH vykonal práce iba v rozsahu 11.506,95 Eur s DPH. Teda rozdiel v neprospech žalovaného vo výške 1.535,24 Eur s DPH, ako to vyplýva zo znaleckého posudku na č.l. 180 súdneho spisu, tak ako to správne uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení bodu 14. rozsudku. V doplnení znaleckého posudku zo dňa 23.3.2018 znalkyňa zodpovedala na otázku aký bol rozsah prác, ktoré vykonal žalobca v prospech žalovaného, ktoré práce neboli žalobcom žalovanému účtované a ich hodnotu vyčíslila na sumu 2 359,63 Eur (záver doplnenia znaleckého posudku na č. I. 329).

21. Súd prvej inštancie konštatoval, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný vykonané dielo prevzal, pričom ho žiadnym spôsobom nereklamoval. Sporným bol rozsah žalobcom skutočne zrealizovaných prác a správnosť ich vyúčtovania. Za účelom správnosti a oprávnenosti vyúčtovania bolo vo veci nariadenie znalecké dokazovanie z ktorého vyplynulo, že žalobca si vyúčtoval oproti skutočne zrealizovaným prácam sumu 1.582,65 Eur, t.j. 47,41 Eur a 1.535,24 Eur. Zároveň oproti skutočne zrealizovaným prácam si nevyúčtoval sumu 2.359,63 Eur.

22. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu v súlade s pravidlami formálnej logiky vypočítal rozdiel medzi skutočnou cenou žalobcom zrealizovaných prác a žalobcom vykonaných nevyúčtovaných prác, teda od sumy 2.359,93 Eur (suma, ktorú zo skutočne zrealizovaných prác žalobca nevyúčtoval) odpočítal sumu 1.582,65 Eur, a to sumu, ktorú si žalobca vyúčtoval oproti skutočne zrealizovaným prácam, ktoré nevykonal, a zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 777,28 Eur. V prevyšujúcej časti žalobu aj s príslušenstvom zamietol. Neobstojí preto námietka žalobcu, že žalovaný si voči nemu uplatňuje sumu vo výške 1.992,96 Eur na zápočet na pohľadávku žalobcu z titulu rozdielu medzi skutočne vykonanými výkonmi a výkonmi fakturovanými žalobcom, a tento nárok neuznáva nakoľko tvrdenia žalovaného o rozdieloch sa nezakladajú na pravde. Majú byť vyslovene účelové, nakoľko je nevyhnutné vziať do úvahy, že realizácia oboch diel bola žalobcom ako zhotoviteľom v celom rozsahu vykonaná riadne a včas. Súd prvej inštancie tak, ako bolo konštatované vyššie totiž neakceptoval celú uplatnenú sumu rozdielu vo výške 1.992,96 Eur, ktorú si mal žalovaný započítať oproti pohľadávke žalobcu, ale zobral do úvahy iba znaleckým posudkom zistenú sumu 1.582,65 Eur za práce, ktoré žalobca mal vyfakturovať, ale ich nemal zrealizovať. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný počas realizácií diela ani po jeho vykonaní a riadnom prevzatí nenamietal rozsah a kvalitu vykonania diela. Uvedené konštatuje i súd prvej inštancie, urobil tak až v priebehu konania. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že žalobca obe diela fakturoval ako celok v súlade s dohodnutou rozpočtovou a projektovou dokumentáciou. To, že žalobca si vyúčtoval oproti skutočne zrealizovaným prácam sumu vyššiu o 1.572,65 Eur bolo zistené znaleckým dokazovaním, teda nejedná sa o účelové a tendenčné tvrdenie žalovaného ako to namietal žalobca. A to aj napriek tomu, že žalovaný nikdy nespochybnil faktúry ani práce ktorých vykonanie bolo predpokladom pre ich vystavenie. Zároveň podľa názoru odvolacieho súdu bolo by naopak v rozpore so zásadou hospodárnosti konania pokiaľ by si žalovaný mal uplatňovať svoj nárok v samostatnom konaní, keď tak mohol urobiť vznesením kompenzačnej námietky v priebehu konania o zaplatenie iniciovanej žalobcom. Odvolací súd má za to, že kompenzačnú námietku si žalovaný aj riadne uplatnil a je zjavný aj dôvod, teda titul z akého sa žalovaný domáha svojho nároku. Jednoznačne uviedol, že sa má jednať o bezdôvodné obohatenie vo výške 1.992,96 Eur. V zápočtovom liste majú byť rozpísané jednotlivé položky, ktoré žalobca vyfakturoval a v skutočnosti buď nevykonal alebo nedodal materiál. Skutočná dĺžka pretláčania mal byť iba 7 metrov a nie 14,5 metra ako to fakturoval žalobca, a skutočná dĺžka chráničky je iba 8,5 a nie 14,5 metra ako to fakturoval žalobca. Zároveň žalobca nedodal 1 kus ventilu uvedený pod položkou 53 a 2 kusy príruby spoj D90, D+M položka 78 oboje uvedené v súpise prác a dodávok, vo Faktúre č . 272011 zo dňa 26.7.2011. žalobca dodal namiesto ocelevej chráničky DN100 chráničku plastovú. Žalovaný si dal vyhotoviť aj znalecký posudok a znalecký posudok bol vyhotovený aj v priebehu konania. O výsledku znaleckého dokazovania nepochyboval súd 1. inštancie a nepochybuje ani odvolací súd. Na záveroch znaleckého posudku znalkyne O.. Q. E., ktoré práce neboli vykonané a ktoré boli vykonané navyše a v akej sume nič nemení ani skutočnosť, že žalovaný zhotovené dielo v súlade s platnou právnou a technickou legislatívou ako aj požiadavky prevádzkovateľov týchto zariadení, tzn. VVS, a.s., a SPP, a.s. riadne užíva. Čo sa týka námietky žalobcu, že išlo o fixnú cenu odvolací súd má za to, že v rámci realizácie diela nie je možné dohodnúť pevnú cenu a vylúčiť jej úpravu, pretože sa obvykle nemožno vyhnúť okolnostiam, ktoré majú vplyv na cenu diela. V bode VII. zmluvy o dielo uzatvorenej medzi stranami sporu bola skutočne tak, ako to tvrdí žalobca dohodnutá cena celkom 21.132,- Eur. Zároveň

bolo dohodnuté, že konečné finančné vyrovnanie zhotoviteľ predloží ku dňu odovzdania a prevzatia predmetu obstarávania. V bode IV. druh a rozsah predmetu obstarávania bod IV. 1 bolo dohodnuté, že zhotoviteľ za podmienok uvedených v tejto zmluve sa zaväzuje zrealizovať plynovod pre rodinný dom v dĺžke 160 metrov vrátane domových prípojok v súlade s CP a vodovod pre RD v dĺžke 161 metrov, vrátane domových prípojok v súlade s CP. Pričom v bode IV. 4 je uvedené, že akékoľvek navyše práce nad rámec predmetu obstarávania uvedeného v bode IV.1 tejto zmluvy zhotoviteľ za predpokladu uvedeného v bode IV. 1 tejto zmluvy zhotoviteľ zrealizuje za predpokladu, že zmluvné strany sa dohodnú na cene a čase plnenia, ktoré budú riešené dodatkami tejto zmluvy. Zo znaleckého posudku znalkyne O.. Q. E. vyplýva, tak ako to aj vysvetlila na pojednávaní, že pri fakturácií nasunutia potrubia do sekcie bolo to popod cestu a meraním zistila, že to nebolo 14,5 metra, ale len 8,5 metra. Vychádzala aj zo znaleckého posudku O.. G.. Premerala to aj na mieste samom, pričom 14,5 metra je voči 8,5 metra veľký rozdiel. Rozdiel oproti fakturovanej sume podľa znaleckého posudku je položka 20 pretlačenie rúry, metrov 8,5 - 147,51 Eur, 1.253,84 Eur - 885,11 Eur, položka 21 rúra PVC 110/3,12 metra 8,5 - 5,5 Eur, 46,75 Eur - 545, 21 Eur a položka 85 nasunutie potrubia 8,5 metra, 21, 37 Eur, 181, 65 Eur - 128,20 Eur, čiže - 1.558, 52 Eur. Znalkyňa na pojednávaní uviedla, že boli vykonané niektoré položky aj navyše na základe návrhu právneho zástupcu žalobcu bol vykonaný doplnok znaleckého posudku č. 73/2014 z ktorého vyplynulo, že cena za práce vykonané stavebným strojom a to rozkrytie a sekание zamrznutého podkladu je 343,- Eur s DPH. Strojné rozhrnutie násypov, planírovanie, svahovanie, úprava terénov - S., jedna bez hnutenia - 19,30 Eur s DPH, dva so zhnutením - 37,55 Eur s DPH, kanalizačná prípojka R. - 2.359,63 Eur s DPH.

23. Skutočnosť, že v napadnutom rozhodnutí neboli naplnené očakávania žalovaného, teda súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jeho právnym názorom ešte neznamená, že došlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu totiž postupoval v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a majúc na pamäti základné právo strán sporu na súdnu ochranu, túto stranám poskytol v požadovanej kvalite, pričom odôvodnenie jeho rozhodnutia v napadnutej časti rešpektuje základne kautely určujúce minimálnu mieru racionality a konzistencie skutkovej a právnej argumentácie.

24. Preto odvolací súd postupom podľa ust. § 387 ods. 1, 2 potvrdil rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku I. o zamietnutí žaloby, o zaplatenie sumy 1.432,68 Eur, vo výroku III. ktorým súd žalovanému priznal vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30 % s tým, že o výške nároku bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a vo výroku IV., ktorým súd 1. inštancie zaviazal žalobcu k povinnosti nahradiť Slovenskej republike trovy štátu o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

25. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán sporu (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. Úspešnému žalovanému v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Toto uznesenie vydá súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.